

ikke er fremsat af rigsmyndighederne, er skolevæsenet, bortset fra de forannævnte to undtagelser, indtil videre et fællesanliggende under rigsmyndighederne.

Under de forhandlinger, der i sommeren 1948 førtes mellem repræsentanter for regeringen og Færøernes nye landsstyre bl. a. angående det færøske skolevæsen, blev det fra færøsk side fremhævet som overordentlig vigtigt, at der hurtigst muligt fandt en revision sted af lønnings- og pensionsbestemmelserne for lærere og lærerinder i folkeskolen på Færøerne, herunder en nyordning med hensyn til fordelingen af udgiften mellem staten og Færøerne.

I overensstemmelse hermed og med en fra landsstyret senere modtagen skriftlig henvendelse udarbejdede undervisningsministeriet forslaget til den heromhandlede lov, der efter at være tiltrådt af et flertal i lagtinget blev fremsat på rigsdagen og vedtaget enstemmigt af såvel folketinget som landstinget.

Efter loven skal *med enkelte undtagelser de i lærerlønningensloven af 12. juli 1946 indeholdte bestemmelser gælde også for Færøerne*; det samme gælder *pensionsbestemmelserne* i tjenestemandensloven af 6. juni 1946, hvortil lærerlønningensloven henviser.

De hidtidige lønningsbestemmelser, der fandtes i en lov af 1922, som var blevet ændret adskillige gange, senest i 1939, var under hensyn til den siden da stedfundne pris- og lønudvikling ikke tidssvarende. Da prisniveauet på Færøerne snarere er højere end i det øvrige kongerige, og da de færøske lærere på samme måde som de danske lærere gennemgår en 4-årig seminarieuddannelse, har man ment at burde imødekomme det færøske ønske om at overføre lønsatserne m. v. i lærerlønningensloven af 1946 til Færøerne, hvilket er sket på den måde, at den kongerigske lærerlønningenslov overføres til at gælde også for Færøerne, medmindre andet er fastsat i loven.

Som punkter, på hvilke loven adskiller sig fra den kongerigske lærerlønningenslov, kan, nævnes, at stillinger som viceinspektør, biskolelærer, pogeskolelærerinde og vinter-